

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηλοῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐπιτροπὴ ἐπικαλεῖται τὴν πανελλήνιον συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν τῆς Θράκης. Οἱ ἔρανοι ἀποστέλλονται εἰς τὰ καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα τῶν ἐν Ἀθήναις Τραπεζῶν.

ΦΡΟΥΡΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Δὲν συμφωνοῦμεν μετ' ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦσι ματαίαν τὴν διὰ περιοριστικῶν νόμων φρουρῆσιν τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Οἱ νόμοι εἶναι αἱ διαταγαὶ καὶ συμβουλαι τῆς πατρίδος πρὸς τὰ τέκνα της, παράβασις δὲ τοῦ καθήκοντος αὐτῆς θὰ ᾔτο ἡ σιγὴ τῆς καὶ ἡ ἄρνησις διαταγῶν καὶ συμβουλῶν, ὅταν τόσῃ ὑπάρχῃ αὐτῶν ἀνάγκη. Ἐὰν δὲ ἡ διὰ νόμων νοθεύσις καὶ καθοδήγία, ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς πατρίδος προερχομένη καὶ δι' ὅλου αὐτοῦ κύρους ἐπισφραγίζομένη ἤθελε θεωρηθῇ ματαία καὶ ἄσκοπος, ποῦ θὰ ἐστηρίζετο, τί θὰ ἡρμήνευεν ὁ ἀτυχὴς γονεὺς εἰς τὰ τέκνα του, τὰ ἔχοντα πρὸ αὐτῶν ὀρθάνοικτον τὸ στάδιον τῆς συγχρόνου ἐκλύσεως, ὅπως τὰ ἐμποδίσῃ νὰ ὀρμήσωσιν ἀκάθεκτα εἰς αὐτό;

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ νομοθέτης ἤθελε βραδύνη ἢ καθυστερήσῃ ἐπὶ τινα χρόνον, θεωρῶν ἄλλας ἀνάγκας μᾶλλον ἐπιχειροῦσας, ὁ γονεὺς, ὁ ἀντικαθιστῶν καὶ ἀναπληρῶν αὐτὸν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, οὔτε στιγμὴν πρέπει ν' ἀφίη παρέρχομένην ἐν σιγῇ. Μυριάδες κινδύνων περικυκλοῦσι τὸν οἶκον τοῦ, ἐπιβουλεύονται τὰ τέκνα του, κινδύνων πολὺ χειρότερων ἀπὸ τὸ νοθευμένον βούτυρον, τὸ μολυσμένον ἀπὸ τοῦ νοθευμένου ἀέρος. Κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ ὕδατος, τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος. Κατὰ τῶν κινδύνων τῶν πρὸς τὴν ἰσότητά του ἀντιπαραθέτων, ἐμπνέων τὴν ἀπέχθειαν πρὸς ὅ,τι ἐπιβλαβὲς καὶ θωρακίζων τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων του μὲν τὰ ἠθικὰ ἐκεῖνα ιδεώδη, τὰ ὅποια ἤκουσε καὶ ἔμαθε καὶ εἶδεν ὅτι ἔσωσαν καὶ διέτηρσαν τοὺς γονεῖς του ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ξένων ἐπιδρομῶν καὶ ἐνέπνευσαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τόσον ὠραίας καὶ εὐγενεῖς καὶ μεγάλας πράξεις.

Καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ κίνδυνοι δὲν εἶναι φανεροὶ καὶ ἐπικείμενοι, ὀφείλει ὁ καλὸς γονεὺς νὰ τοὺς προαισθάνεται καὶ τοὺς προλαμβάνῃ τῶν ψυχῶν τὰς ψυχὰς διὰ τοῦ παρὰ τὸν λόγον, ὅπως καταστήσῃ αὐτὰς ἱκανὰς ν' ἀντιδράσωσι κατὰ τῶν ἀπροβλέπτων ἠθικῶν ἐπιδημιῶν.

— Ὡς ἂν τὸ ἐγνώριζον, ἂν τὸ πρόβλεπον! ἔλεγε δυστυχὴς πατὴρ ἀθλίας αὐτοκτόνου, θὰ ἔκαμνα ὅ,τι δυνατόν ὅπως ἐμπνέσω εἰς τὴν ψυχὴν της. . .

Θὰ ἔκαμνεν ὅ,τι δυνατόν! Ἐχὼν λοιπὸν τέκνον δὲν ἔκαμνεν ὅ,τι δυνατόν! . . . καὶ ἔπειτα ἐταλάνιζεν ἑαυτὸν οὕτω, ὡς ἂν ἐκλυθεῖν! . . . καὶ λόγοι του ἦσαν ἀπόφασις ἀγνοῶν ὁ πανάθλιος ὅτι οἱ λόγοι του ἦσαν ἀπόφασις καταδικάζουσα ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ ἀπεχθεστάτου ἐγκλήματος. . .

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάτη Τρίτη.

(Ματθ. Κεφ. xx' 33—42).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης¹, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα² καὶ φραγμὸν³ αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν⁴ καὶ ᾠκοδόμησε πύργον⁵ καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς⁶ καὶ ἀπεδήμησεν⁷. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους⁸ αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους ἄλλους μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως, ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου· οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατασχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ λαβόντες ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς⁹, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον¹⁰ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Σημειώσεις.

1) Οἰκοδεσπότης, ὁ Πατὴρ θεός. 2) Ἀμπελῶνα, ἐννοεῖται ἡ ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. 3) Φραγμὸν=τὸν μασαῖκον νόμον, τὸν χωρίζοντα τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν ἀπὸ τῶν περὶ εἰδωλολατρῶν. 4) Ληνὸν=τὸν γλῶσσον καὶ τὴν ἱερωσύνην δι' ὧν ὁ νόμος ἡρμηνεύετο. 5) Πύργον=τὴν διαρκῆ Θεῖαν ἀντίληψιν καὶ προστασίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. 6) Γεωργοὶς=τῶν Ἰουδαίων καὶ λαῶν. 7) Ἀπεδήμησεν=ἀφῆκεν, ἐλευθέρων τὸν λαὸν εἰς ἐκτελέσειν τῆς θρησκείας ταύτης. 8) Τοὺς δούλους αὐτοῦ, ἦτοι ἀνδρας ἀγνοῦς καὶ προφήτας. 9) Ἀλλοῖς γεωργοῖς=τοῖς ἔθνεσι.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΕΜΜΟΝΗ ΕΝ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ

Ἐκ τῆς Α' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς ΙΣΤ'. 13—24.

Τὴν πρώτην πρὸς Κορινθίους σπουδαιοτάτην ἐκ πάσης ἐπόψεως καὶ εὐρυτάτην, κατὰ τὰ ἐξετάζόμενα ζητήματα, ἐπιστολήν του ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπισφραγίζει, παρέχων ἐν τῇ τελευταίᾳ κεφαλῇ διαφόρους ὁδηγίας καὶ συμβουλίας. «Γρηγορεῖτε, λέγει, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε κρα-

Η ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΙΟΥΤΑΧΗ

Μας ἤρθε ἡ ἀνοιξη πικρή, τὸ καλοκαίρι μὲν
μᾶς ἤρθε κι' ὁ χινόπωρος πικρός, παρ' ὅτι κωμεινέ.
Πρώμα μᾶς μπήκεν ἡ Τούρκιά, μᾶς ἤρθε πεινασμένους.
Καὶ ὁ Κωλέττης ἔγραψε, καὶ ὁ Κωλέττης γράφει.
— Παιδιά μου, πιάστε τὰ στενά, παίξτε τὰ καρουβύλλια
Κι' ὁ Κιουταγιὴς ἀπέρασε ἑρρόμερο καὶ Βάλτο,
κι' ὁδοὶ δὴν ἤρθε πουθενά γιὰ τὰ τὸν πολέμημα,
ἵνα οἱ Λεβέντες ἔλειπαν. Εἰς τὸ Μαῦρον ἐπῆγαν.
Τ' εἶχαν ἐμφύλιο πόλεμο μετὸν Παναγιωτάκη...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΤΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

«Οὐδὲν καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν ἥλιον», δηλ. τίποτε δὲν γίνεται
εἰς τὸν κόσμον ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ καὶ πρῶτοντα γίνει· τοῦτο
λέγεται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὅτι ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάν-
νεται. Ἐκ τούτων δὴλον ὅτι ὅστις μελετᾷ τὴν ἱστορίαν καὶ
βλέπει πῶς ἔγιναν αἱ πράξεις τῶν ἀνθρώπων, πῶς ἔζησαν
εἰς τὰ παρελθόντα τὰ βασίλεια, τὰ ἔθνη, αἱ κοινωναί, ἐκεῖνος
δύναται νὰ κρίνῃ ἐκαστὴν ἀσφαλῶς περὶ τοῦ παρόντος
καὶ πιθανῶς περὶ τοῦ μέλλοντος, ἀφοῦ κατὰ τὰ εἰρημένα ἡ
ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τρόπος τοῦ σκέπτε-
σθαι καὶ πολιτευσθαι ὅλων τῶν ἀνθρώπων σήμερον ὁμοιάζει
πολύ περισσότερον πρὸς τὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἢ πρὸς
ἄλλων τινῶν, διὰ τοῦτο ἡ γνώσις τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας
ὁμολογεῖται σήμερον ὅτι εἶναι ὁ ἀριστος ὁδηγὸς εἰς ὀρθὴν
πολιτικὴν σκέψιν καὶ κρίσιν. Διότι αἱ πλεῖστα ἀρχαῖαι Ἑλ-
ληνικὴ πολιτεία παρῆσαν ὅπως καὶ αἱ σημεριναί, εἰς τὸν
πολίτην πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως, λόγου, διδασκαλίας· ἐπ'
ἴσης αἱ πολιτεῖαι ἐκεῖναι, ὅπως καὶ αἱ σημεριναί, δὲν ἦσαν
θεοκρατικαί, δηλ. δὲν ἐκυβερνῶντο ὑπὸ τοῦ κλήρου κατὰ
θείας τινας λεγομένας παραδόσεις. Ἐπειτα εἶχον καὶ ἐκεῖναι
ποικίλας ἀνάγκας καὶ ποικίλην νομοθεσίαν, ποικίλα καθε-
στῶτα ὅπως καὶ αἱ σημεριναί. Φανερόν ἄρα ὅτι τὸ παρὰ-
δειγμα, ὁ βίος, ἡ ἱστορία ἐκάστης ἐκείνων, ἂν καλῶς μελε-
τηθῇ, θὰ εἴναι διδακτικὴ καὶ πολὺ χρήσιμος εἰς ἡμᾶς, οἱ
ὅποιοι ἀποτελοῦμεν σήμερον μίαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινωνί-
αν, ἐν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Λοιπὸν ἂς λάβωμεν καὶ ἂς ἐξετάσωμεν δύο ἢ τρία ἐκ τῶν ἀρχαίων Κρατῶν, καὶ ἂς ἰδῶμεν τὸν βίον καὶ τὰς τύχας, τὴν ἱστορίαν ἑκάστου αὐτῶν. Ἄς ἀρχίσωμεν δὲ ἀπὸ τὴν περίφημον Σπάρτην. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὁ πολίτης ἦτο στρατιώτης καὶ τίποτε ἄλλο. Οὔτε ἔμπορος οὔτε ναυτίλος οὔτε βιομήχανος οὔτε γεωργὸς οὔτε ποιμὴν οὔτε καλλιτέχνης οὔτε συγγραφεὺς ἐπετρέπετο εἰς αὐτὸν νὰ γίνῃ. Οὔτε νὰ ἐξέλθῃ εἰς ταξίδιον καὶ ἰδῇ καὶ γνωρίσῃ ἄλλον κόσμον εἶχε τὸ δικαίωμα. Ἡ πόλις τὸν ἤθελε διαρκῶς στρατιώτην, τὸν ἐχρειάζετο ἐκεῖ, στρατιώτην, διὰ τοῦτο πάντες ὑπεχρεοῦντο νὰ μένουν ἐν Σπάρτῃ νὰ ζῶσι καὶ νὰ διαιτῶνται διαρκῶς ὡς στρατιῶται. Ἄλλοι δὲ ὑποτελεῖς ἢ δοῦλαι εἶχον τὸ καθήκον νὰ ἐργάζωνται καὶ τρέφουν τὸν στρατὸν αὐτῶν. Καὶ λοιπὸν ἐπὶ αἰῶνας ὅλους διετηρήθη ἡ κατάστασις αὕτη, μέχρις οὗ καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ πάντοτε στρατιῶται ἐφάρτησαν καὶ ἠλαττώθησαν σφοδρὰ, καὶ ἄλλοι ἀντίπαλοι ἢ καὶ ἰσχυρότεροι οἶον οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ Θηβαῖοι, οἱ Μακεδόνες, οἱ Ῥωμαῖοι, ἐφάνησαν καὶ ἀνέκοψαν ἡ καὶ τέλος κατέλασαν τὸ παρὰ φύσιν τοῦτο καθεστῶς. Τί δὲ ἔμεινεν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτοι ὑπὲρ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, ὑπὲρ τῆς ἀτομικῆς καὶ πνευματικῆς ἐλευθερίας, ὑπὲρ τῆς θρησκείας κλπ. ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς μακροὺς καὶ πολυστενακτοὺς ἀγῶνας τῶν Σπαρτιατῶν πρὸς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας; Οὐδέν, ἀπολύτως οὐδέν!

ΔΕΡΒΕΝΔΑΚΙΑ (ε)

26 'Ιουλίου 1822

Ὁ Δραμαλὶς περὶ γελῶς.

Ἡ σωτηρία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει τοῦ Ἀργαυῶς πολιορκου-
μένων ὀλίγων Ἑλλήνων ἦτο ἔργον ἀξιολογώτατον πολέμι-
κόν. Διότι καὶ ὁ διευθυνὼν τὴν ἐπιχείρησιν νοῦς, ὁ Κολοκο-
τρώνης, ἀριστα ἔταξε τὴν ἔφοδον κατὰ τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ
δυμᾶς, ἀπὸ Κουτσοποδίου μέχρι Κεφαλαρίου, πλευρᾶς τῶν
περισφιγγόντων τὸν λόφον Τούρκων καὶ ὁρμὴν ἀνδρείας ἔδει-
ξαν οἱ ἐπιτεθέντες Ἕλληνες, οἱ θαυμαστοῦ μάλιστα πολέμι-
κοῦ φρονήματος Ἀρκαδιανοὶ (Ντρεδες), αἰσίνες ἐπῄσαν
μέσα στὰ Γκέκινα ταμπούρια, τὰ ὅποια ἦσαν κτιστὰ ὥς
ἐνα ἀνάστητ᾽ ἀνθρώπου, καὶ ἀτπαρῆξαν εὐθυμον εἶχον οἱ
ἐγκεχλεισμένοι καὶ ἐξεληθόντες Λακεδαιμόνιοι καὶ Κυνοσοιστεῖς.

Ἐκ τούτου ἐπληρώθησαν θάρσους οἱ Ἕλληνες, πτοήσεως δὲ ἀδύλου ἔτι ἀλλὰ δεινῆς οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Ἀλλάχ. Τί ἂν ἐγένοντο κύριοι τῆς Λαρίσης τοῦ Ἀργου; Γέλως πλατύς. Ὡς μέγα πλοῖον, σύντριμμα ἐρριμμένον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, οὐτινος τὰ θηράκα κύματα καὶ αἱ θύελλαι τῶν ἀνέμων ἐκρήμνισαν τοὺς ἰστούς καὶ ἀφήκαν, μόνον πλευράς μεθ' ὀλίγας μόνον σάνιδας, τοιοῦτον τὸ Παλαιόκαστρόν. Ἐπὶ τούτου τοῦ θρόνου ἐκάθισεν ὁ στρατάρχης αὐτῶν περίβλεπτος ἀλλὰ καὶ περίελας. Θρόνος εἶναι οὐχὶ ἄσειστος, οὐχὶ ἐκ ράβδων χρυσοῦ καὶ δι' ἀδαμαντίνων ἡρμοσμένος ἤλων. Ἐπισφαλὴς θάσις· λόφος ἐκ ψάμμου ἐν τῇ λιθυκῇ ἐρήμῳ αἰρεται ὑπερήφανος, ἀλλ' ἐπέρχεται ὁ θυελλωδὲς μακρινόμενος σιμὸν καὶ σκορπίζει αὐτὸν ἀφανῆ εἰς τὴν πεδιάδα.

Ἀπώλεσαν λοιπὸν τὸ θάρρος αὐτῶν. Οἱ Σπαρτιῆται καὶ οἱ Θεσπιεῖς δὲν ἀπώλεσαν αὐτὸ ἐν Θερμοπύλαις καὶ ὅτε ἐπερικυκλοῦντο ὑπὸ ἐνὸς ἐκατομμυρίου πολεμιστῶν. Οἱ δοῦλοι λειποψυχοῦσιν, εὐθὺς ὥς ἀντικόψῃ τι αὐτούς. Οἱ Τοῦρκοι διαλογίζονται ὅτι πρὸ αὐτῶν εἶναι πολεμισταί, ὁποίους ἐγνώρισαν εἰς τὰς διαφόρους ἀψιμαχίας, ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν, ἕως ὅτου ἀναβάρησθαι ἀπὸ τῆς Χίου τὴν συμφορὰν (6 Ἰουνίου), θά βραδύνῃ νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ Ἑλησπόντου κομίζων τροφάς, καὶ ὅτι τὰ σπαρτά τῆς Ἀργολικῆς ἐσάησαν, ὡς εἶπομεν, ὑπὸ τῶν Ἀργείων, εἶχον δὲ καταφάγῃ ὅσας μεθ' ἐαυτῶν ἔφερον τροφάς, ὥστε ἐπείνων καὶ κατέτρωγον τὰς ἀώρους ἔτι σταφυλὰς τῆς πεδιάδος καὶ ἐκ τούτου δυσεντερία καὶ ἄλλαι νόσοι καὶ θάνατοι. Δὲν χωρεῖ λοιπὸν πλέον αὐτοὺς ἡ Ἀργολίς, ἀλλ' ἡ θάλασσα τὴν πρὸς τὴν Ἀρκαδίαν ὁδὸν καταπολεμούντες τοὺς ἐν Μύλοις ἐστρατοπεδευμένους τῶν Ἑλλήνων ἡ θάλασσα ὑποκρήσωσιν εἰς Κόρινθον. Ἐν συμβουλίᾳ οἱ πασσάδες τοῦτο ἐνέκαιναν.

Χριστιανὸς ἀντίχριστος.

24 Ἄλλὰ κρύπτουσι τὰ βουλευόμενα αὐτῶν. Τὴν πρώτην τῆς
 24 Ἰουλίου, ἐπιούσης τῆς ἐξόδου τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ πολι-
 ορκηθέντων, λευκὴ σημαία φαίνεται προβαίνουσα ἐκ τοῦ
 Ἄργους πρὸς τοὺς Μύλους τοὺς Ἀρεντικούς. Τοῦρκος στρα-
 τιώτης κρατεῖ αὐτήν, ἕτερος δὲ ἄγει ἀπὸ τοῦ χαλικοῦ ἵππου
 πολυτελῶς σεσαγμένον. Τοῦτου ἐπιβαίνει ὁ γραμματεὺς τοῦ
 Δράμαλης, χριστιανὸς καὶ ἴσως Ἕλλην τοῦ γένους. Οἱ πρόσκο-
 ποι τῶν Ἑλλήνων ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ στρατόπεδον,
 ἐνταῦθα δέ, ἀφοῦ συνῆλθον οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοί, ὁ Ὑψηλάν-
 της, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Πετρόμπεϊ, ὁ Κρεββάτσας, ὁ Τσώ-
 κρης, ὁ Εὐμορόφοπουλος, προστείνειν οὗτος εἰς αὐτοὺς νὰ παρα-
 δώσωσι τὰ ὅπλα καὶ νὰ διαλυθῶσιν ὑποσχομένοις παρὰ τῶν
 πασσαδῶν συγχώρησιν. Οἱ Ἕλληνες ἐγέλασαν φαιδρῶς διὰ
 τὰς προτάσεις τῶν Τούρκων, τότε δὲ ὁ γραμματεὺς κά-
 μνων τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ ἰσχυρῶς βεβαιῶν ὅτι εἶναι

Ὁμοίως εἰσέλαβαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τῶν Ἠπειρω-
τικῶν ὄρεων πολεμικαὶ τινες ὁρδαί, κατέλαβον οὖν τῆς βίαιας
τὴν χώραν καὶ ἐξηνάκασαν τὰς ἀποστρεφόντων κυρίους αὐτῆς νὰ
ἐργάζονται. τῇ γῇ καὶ τῷ ἔρεσώδι τοὺς καταλήττας αὐτῶν.
πρῶτος ἐγένετο ἐπὶ μακρόν καὶ τὰ μὲν ἀρχοντικά ἐκείνα γυνὴ
ἐκὼν ἐν πάσῃ τρυφῇ, εἶχον ἵππους, χρυσά, δούλους κλπ.
οἱ δὲ ἀτύχεις ὑποτέλεις ὡς πένεσται, ἡμίγυμνοι καὶ κατα-
πρόνυμνοι, διηγόν τὴν ἀθλίαν αὐτῶν ζωὴν, ἐν μωρίᾳ πενίᾳ
καὶ στερήσει. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα ποῖον; ὅτι εὐθὺς ὡς ἐφάνη
γειτονικὸν ἰσχυρὸν Κράτος τὸ τοῦ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας,
οἱ καλοὶ σου ἄρχοντες τῆς Θεσσαλίας, ἐπειδὴ ὁ πτωχὸς λαὸς
δὲν εἶχε βέβαια κῆμμαι διαθεσὶν νὰ ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῶν
κυράννων του, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς Μα-
κεδόνας καὶ νὰ ἀπολίσσῃσι διὰ παντός τὴν ἀνεξαρτησίαν
αὐτῶν.

Τούναντιον τούτων συνέβαιναν ἐν Ἀθήναις. Ἐδῶ πρὸς πολίτης ἦτο πάντῃ πάντως ἐλευθέρος νὰ φύγῃ καὶ υπάγῃ ὅπου ἤθελεν, νὰ γίνῃ ἔμπορος, βιομηχάνος, ναυτίλος, τραπέζιτης, καλλιτέχνης, συγγραφεύς, κλπ., κλπ.; νὰ ὁμιλήσῃ καὶ εἰπῇ ἢ γράψῃ ὅ,τι ἤθελεν κλπ. Ἡ δὲ πόλις, δηλ. τὸ Κράτος διὰ τῶν νόμων του καὶ τῶν μέσων του ὑπεστήριξε πάσῃ δυνάμει τὰς τάσεις ταύτας τῶν ἐμπορῶν, τῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ναυτικῶν κλπ. Βεβαίως ἐφρόντιζε καὶ περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τὸ μέσον, ἥτοι ἐπεμελεῖτο καὶ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις, ἵνα δι' αὐτῶν δύναται νὰ προστατεύῃ, νὰ προφυλάττῃ καὶ σφύξῃ τὰ ἀγαθὰ τῶν πολιτῶν, λέγω τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἐμπορίαν, τὴν βιομηχανίαν κλπ. Ποῖον δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ὁργανώσεως τοῦ Κράτους τῶν Ἀθηναίων; Καὶ τοῖς τυρλοῖς κατὰ τὴν παροιμίαν ὅλων. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τότε ἐξήσαν ὡς πολιτισμένοι ἄνθρωποι καὶ τὸν πολιτισμὸν, τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἐκαλλιέργησαν καὶ ἐδίδασκαν, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν ἔδειξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅλων τῶν ἐποχῶν ποῖος εἶναι κατ' ἀλήθειαν ὁ σκοπὸς τῆς πολιτείας. Οὕτως ἐγένοντο διδάσκαλοι τοῦ κόσμου ὅλου ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν, εἰπευθεὶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, τὴν ἀληθῆ ὁλ. ἐλευθερίαν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην κλπ. τοῦ κόσμου, ἐγένοντο ἀθάνατοι.

Διὰ τοῦτο βλέπομεν σήμερον ὅτι πάντα τὰ ἀληθῶς πολι-
τισμένα Κράτη ἀγωνίζονται παντὶ σθένει ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας,
ἥτοι ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πλουτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων
ἀγαθῶν τῶν πολιτῶν των· περὶ δὲ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων,
ἀφαιρῶν ἀπλῶς καὶ μόνον ἵνα δύνανται νὰ προστατεύωσι
προσφύζοντες τὰ πολύτιμα ἀγαθὰ ταῦτα. Ἄλλ' ἴσως μοι
καὶ διασφύζωσι τὰ πολύτιμα ἀγαθὰ ταῦτα. Ἄλλ' ἴσως μοι
παρρηρήσῃ τις, ὅτι « Ἰδοὺ ὑπάρχει καὶ ἐν Κράτος καὶ μακ-
ρὰ κατὰ κακὴν τύχην ἐν Εὐρώπῃ, τὸ ὅποτον οὔτε περι-
τέχνης οὔτε περὶ ἐπιστήμης οὔτε περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτι-
λίας οὔτε περὶ εὐδαιμονίας τῶν κατοίκων του ἐφρόντισε ποτέ,
διὸ καὶ οὐδέν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον συνεισέφερεν εἰς τὸν πολι-
τισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· οὐδεμίαν τελειοποίησιν τέχνης
ἢ ἐπιστήμης, οὐδεμίαν ἀνακάλυψιν, οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν ποτε
ἔκαμιν, ἀπλῶς δὲ καὶ μόνον περὶ πολέμου καὶ βίας ἐφρόν-
τισε καὶ ἐπὶ τούτων ἐστήριξε τὴν μέχρι τοῦδε ὑπαρξίν του»
Μάλιστα ἀπαντῶ, ὑπάρχει, ἀλλ' αὕτη αὕτη ἡ ἐξαιρέσις
ἥτοι ἡ τοιαύτη ὑπαρξὶς τοῦ Κράτους τούτου καὶ ἡ ἀπὸ δύ-
σχεδὸν αἰῶνων ἐπιθανάτιος αὐτοῦ κατάστασις μαρτυρεῖ με-
γαλοφῶνως περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λεχθέντων. "Οχι τὰ ἔθνη
τῶν μαχομένων καὶ φονέων ἀλλὰ τὰ ἔθνη τῶν φιλέργων
καὶ φιλοπροσδῶν, ταῦτα ἔκαμον τὸν κόσμον κατοικητήριον
ἀνθρώπων, οἱ δὲ Ἀττίλαι, Ταμερλάνοι καὶ λοιποὶ τοιοῦτοι
μετέβαλον αὐτὸν πολλὰκις ἀτυχῶς εἰς ἐρημίαν καὶ κατο-
κίαν θηρίων.

χριστιανός, προσποιούμενος λοιπόν τὸν Ἕλληνα, εἶπε μυστικὰ δὴθεν πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀρχηγούς ὅτι, ἐπειδὴ ἰκονεῖ ἡ ψυχὴ του μὴ πάθωσι τι ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου, ἀγγέλει αὐτοῖς —καὶ περισκόπει μὴ ἀκούσωσιν οἱ δύο τοῦρκοι συνοδοὶ του— ὅτι ὁ στρατὸς τοῦ Δράμαλη θὰ κτυπήσῃ ἀθρόος εἰς τοὺς Μύλους διὰ νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν ἔσω Πελοπόννησον. Τίς οἶδε τίνος μωαμεθανοῦ σπορὰ ἦτο, καὶ δὲν ὠμοιάζε πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη Παλάσκαν, ὅστις κατέστησε γνωστὸν τὸν κίνδυνον πρὸς τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν Γραβιᾷ οὔτε πρὸς τὸν Ἰωάννην Γούναρην τοῦ αὐτοῦ Ὁμέρ Βρυώνη κυνηγόν, ὅστις ἐθυσίασεν εἰς τὸν θωμὸν τῆς πατρίδος σύζυγον καὶ τέκνα, διὰ νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεύον Μεσολόγγιον (24—25 Δεκεμβρίου 1822).

Ἀντιγνωμίαι τῶν Ἑλλήνων

Εἰς τὸ ἀκουσμα τῆς ψευδοῦς εἰδήσεως τοῦ γραμματέως οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγῶν ἐταράχθησαν πιστεύσαντες ὡς ἀληθεύοντα αὐτὸν καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς ἐν Μύλοις ἀμύνης. Εἰς βεβχίωσιν δὲ τῆς δὴθεν γνώμης αὐτῶν ταύτης οἱ Τοῦρκοι ἱππεῖς, ἐξακισχίλιοι, ἦλθον τῇ 25 Ἰουλίου πρὸς τὸ Κεφαλάρι (τὴν πηγὴν τοῦ ἀρχαίου Ἑρασίου), καὶ ἀκροβολισθέντες πρὸς ἐλαχίστους Ἕλληνας ἱππεῖς ἐπανῆλθον εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν πρὸς τὸ Ἄργος. Ἐκ τούτου συνῆλθον πάλιν τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοὶ εἰς πολεμικὸν συμβούλιον. Ἐν αὐτῷ πάντες μὲν οἱ λοιποὶ εἶχον πεποιθῆσιν ὅτι τῇ ἐπιούσῃ ὁ Δράμαλις πανστρατιᾷ θὰ βελτίσῃ πρὸς τοὺς Μύλους, ἵνα, βιάζων τὴν δίοδον τοῦ Παρθενίου, ἀνέλθῃ εἰς τὴν Τρίπολιν. Μόνος μεταξὺ αὐτῶν, μειδιῶν, μὲ τὸ δῶξ βλέμμα αὐτοῦ σπουδαίως κατανοῶν τῶν Τούρκων τὴν θέσιν δισχυρίζετο ὅτι ἐψεύσθη τοῦ Πασᾶ ὁ γραμματεὺς καὶ ὅτι ὁ Δράμαλις, στερούμενος καὶ τροφῶν ὅλως καὶ ὕδατος διὰ τὴν ἐκτακτὸν κατὰ τὸ θέρος ἐκεῖνο λειψυδρίαν τὴν καταξηράνασαν τὸ καὶ ἄλλως πολυδίψιον Ἄργος, δὲν θὰ μείνῃ μὲν πλέον ὅπου εἶναι ἐστρατοπεδευμένος, δὲν θὰ βελτίσῃ δὲ κατὰ τῆς Τριπόλεως, ἀλλὰ βεβαίως ὅπισω εἰς τὴν Κόρινθον καὶ διὰ τῆς παραλίας τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς Πάτρας καὶ Ἥλιν, ὅπου ἔχων στηρίγματα τὰ ἰσχυρὰ φρούρια, κατέχων τὰς εὐφόρους ἐκεῖνας πεδιάδας καὶ ταῦτα ἔχων ὡς ὀρμητήριον θὰ καταλάβῃ τὴν Πελοπόννησον πᾶσαν. Τοιαύτην δέειπε γνώμην ὁ Πετρόμπεϊς ὁ Κρεββατᾶς, ὁ Γιατρᾶκος, ὁ Πονηρόπουλος, ὁ Παπατσώνης, ὁ Τσώκρης καὶ λοιποὶ ἀρχηγοὶ ἄγοντες τοὺς ἐκ Μάνης, Λακεδαιμόνος, Μεσσηνίας, Τεγέας, Κυνουρίας καὶ Ἀργολίδος πολεμιστὰς καὶ τοὺς παρῆλθοντες ἐν Ἄργει πρόσφυγας ἐκ Κρήτης, Σμύρνης, Κυδωνιῶν νὰ καταλάβωσι γραμμὴν ἀμύνης ἐν τῇ Ἀργολίδι ἀπὸ Σχινοχωρίου μέχρι τῶν Μύλων τῶν Ἀφεντικῶν, αὐτὸς δὲ μὲ τὸν Πλαπούταν, ἄγοντες τοὺς Μαντινεῖς καὶ Γορτυνίους, οἱ Κόρινθοι, οἱ Καλαβρυτινοὶ καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, οἱ Δερβενοχωρίται ὑπὸ τὸν Εὐμορφόπουλον, οἱ Αἰγινῆται ἤθελον τάξῃ ἀμυντήριον τὰ στήθη τῶν ἀπὸ Σχινοχωρίου μέχρι Βασιλικῶν τῆς Βόχας (ἀρχαία Σικυῶν), ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ προβῇ ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὴν Ἀκράταν καὶ τὸ Αἶγιον καὶ τὰς Πάτρας.

Ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκεῖνος, ἀλλ' οἱ ἄλλοι, πιστεύοντες ὅτι θὰ προβῶσι πρὸς τὸ κέντρον τῆς Πελοποννήσου οἱ Τοῦρκοι, δὲν μετεπείθοντο, δὲν ἐπείθοντο μάλιστα εἰς τὸ νὰ ἔχωσιν ἄγρυπνον τὴν προσοχὴν εἰς τοῦ ἐχθροῦ τὰς κινήσεις, ὥστε, ὅταν θὰ βελτίσῃ διὰ τῶν Δερβενακίων εἰς τὴν Κόρινθον νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐκ τῶν νώτων κατ' αὐτοῦ. Εἶπε λοιπὸν τότε ὁ Κολοκοτρώνης ὅτι ἀπέρχεται εἰς τὰ Δερβενακία, ὅπου τὴν ἐπομένην θὰ ἀναμένῃ τοὺς Τούρκους ὀπισθοχωροῦντας διὰ τὴν Κόρινθον καὶ ἀπῆλθεν, ἀφ' οὗ πρότερον, ἐκρίθη γνώμη πάντων, ν' ἀπέλθῃ ἐκ Μύλων ὁ Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ Εὐ-

μορφοπούλου καὶ τοῦ Κεφαλά καὶ παραλαμβάνων ἐκ τοῦ Στεφανίου τοῦ μίαν ὥραν ἐντεῦθεν τοῦ Ἀγινωρίου τὸν Νικητάρην καὶ τὸν Παπαφλέσαν νὰ βαδίσῃ εἰς τὰ Μεγάλα Δερβενία (τὰ Γεράνια), δι' ὧν ἀνηγγέλλετο ὅτι νέος στρατός, εἰς ἐπικουρίαν ἐρχόμενος τοῦ Δράμαλη, ἤθελεν εἰσελθῇ εἰς τὸν Μορέαν.

Ὁ Κολοκοτρώνης πρὸς τὰ Δερβενακία

Ἀπῆλθε λοιπὸν ὁ Κολοκοτρώνης ἐσπέρας τῆς 25 Ἰουλίου ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Μύλων ἀκολουθούμενος, πλὴν τινων ἄλλων, ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἱππέων καὶ περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς ἀφίκετο εἰς Ἄγιον Γεώργιον, τὴν κώμην τὴν ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ ἀρχαίου Φλιοῦντος. Ἡ κώμη ἔχει φημισθῇ διὰ τὸν ἄφθονον καὶ καλὸν οἶνον αὐτῆς, τοῦτον δ' εὐρόντες δωρεὰν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες πολεμισταί, οὓς, ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς εἰσβολῆς τῶν ἐχθρῶν εἰς τὸ πεδίου τοῦ Ἄργους, εἶχε τάξῃ ὁ Κολοκοτρώνης, ἔπιον πολὺν καὶ ἀκρατον καὶ ἐκ τῶν γελώτων, τῶν κραυγῶν, τῶν εὐθύμων ᾠσμάτων ἀντήχουν τὰ πέριξ ὅρη μέχρι τῆς Μονῆς τοῦ Βράχου καὶ μέχρι αὐτῶν τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Φωκᾶ.

Ὁ Κολοκοτρώνης ἵνα ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦς, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ τότε οἰκία μεγάλη μετὰ ἐξώστου ἢ δώματος, ἀνῆλθε δι' ὁπῆς ἀναχθείσης εἰς τὴν ὀροφὴν ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ κατέλυσε, καὶ μετὴν ὡς θρονήν φωνὴν τοῦ ἐβόησε «βρὲ Ἕλληνες, γάμους ἔχετε; πῶς κάνατε ἔτσι; σιωπή». Καὶ ἀφοῦ ἐσίγησαν, εἶπε πάλιν «ποῦ ἔχετε τὰς γυναῖκες σας, τὰ παιδιὰ σας, τοὺς ἰδιικούς σας; αὐτοὶ σὰς ἔστειλαν εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὰς στέλλουν τροφὰς καὶ πολεμοφόδια καὶ μένουν ἡσυχοί. Ἐσεῖς ἔτσι τοὺς φυλάτε». Ἀφοῦ δὲ παρήγγειλε νὰ κοιμηθῶσι καὶ νὰ ἔλθωσιν ὡς ἐξημερώσῃ παρ' αὐτῷ, ἔταξε φρουροὺς καὶ πάντες ἀνεπαύθησαν πεποιθότες εἰς τὸν ἀρχηγὸν καὶ εἰς τὴν νίκην.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μαί γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα οὔτε θέλομεν νὰ εἴμεθα Ἕθνος κλαιόντων ἀλλὰ Ἕθνος νικούντων.

Γ. Μπούδιος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Ἀνώνυμος ἐξ Αἰκατερίνης ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν λίραν δθ. 1 1/2.

Ὁ κ. Χ. Θάνος ἐκ Αρμαζῶν γρ. 15

Ὁ κ. Ν. Κοντούκας » γρ. 10

Ὁ κ. Μιχ. Ζώτος Ἀλεξανδρείας δρ. 10

Ὁ παν. ἱερ. Δημ. Εὐθυμίου δραχ. 4

Ὁ κ. Εὐθ. Παπαϊακώβου λίρ. δθ. 1

Ὁ κ. Παν. Βαρβιτσιώτης, Σπάρτης δρ. 10

Ἡ κ. Ἀγγ. Καλογερίδου, Ἀθηνῶν δρ. 5

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Τ. Κάρων. Εὐχαρίστως θὰ ἐξετυποῦμεν τὰ Πάτρια εἰς καλύτερον χάρτην ἢ τὸν ἐδρίσκομεν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐδεχόμεθα ἀντὶ οἰασδήποτε προσφοράς, νὰ ἐκτυποῦμεν ἐν ᾗ πλείοτερα φύλλα ἐπὶ χάρτου ἄλλου ἀπὸ ἐκείνου εἰς ὃν τὸ λαμβάνει ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ Βασιλεὺς. — Γρ. Σ. Κέρτες, Σ. Δ. Χανιά, Κ. Μ. Π. Βωλόν, Δ. Α. Μασσαλία ν. Αἰ ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι δωρεὰν θὰ ἐξησφαλίσον ἴσως τοιαύτην αὐξήσειν ἀνὰ πολιτικὰς περιστάσεις ἥσαν ἡρεμωτεραι. Ἐλπίζομεν ὅμως ταύτην πάντοτε ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ὁμοφρόνων. — Ἀντ. Σ. Ἀλεξάνδρου δρ. 10, Βασ. Ι. Τύνη ν, Κρ. Π. Βλαδιμιρόστος, Γ. Ε. Σικάγος. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Κ. Α. Σοχοῦ μ. Ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ἡμῶν ἀναγράφονται αἱ δυνατὰς ἐκπτώσεις ἄλλως ἢ πώλησις γίνεται πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν καὶ ἀναγράφεται ὡς δωρεὰ.